

TLAČOVÁ SPRÁVA č. 25 - 2020/2021

Štátne divadlo Košice otvorí premiéra Zweigovej Netrpezlivosti srdca

A je to tu. Takmer presne na deň po piatich mesiacoch sa v piatok 14. mája opäť otvoria brány Štátneho divadla Košice pre divákov. Prvým predstavením bude premiéra dramatisácie románu rakúskeho spisovateľa Stefana Zweiga Netrpezlivosť srdca, ktorú pre Činohru ŠDKE pripravila a s hercami aj inscenovala režisérka Júlia Rázusová.

Tvorba rakúskeho spisovateľa Stefana Zweiga sa spája s obdobím prvej polovice 20. storočia a výrazným spôsobom ju poznačila psychoanalýza. Jeho Netrpezlivosť srdca zobrazuje intímny príbeh medzi chromou Editou a jej potenciálnym nápadníkom, poručíkom Tonim Hofmillerom, ktorý sa odohráva na začiatku prvej svetovej vojny. Edita túži uveriť v možnosť uzdravenia a lásku. Zmätený Toni túži po lepšom spoločenskom postavení. Židovská rodina verí vo svet včerajška, lenže nad touto vierou sa už vznáša duch rozpadajúcej sa monarchie, hodnôt i vzťahov. Jedno nevinné pozvanie do tanca spôsobí nielen celospoločenské strápnenie, ale osudovo zasiahne do životov všetkých zúčastnených.

Podľa režisérky Júlie Rázusovej je román Netrpezlivosť srdca akýmsi zrkadlením súcitu. „Za príbehom chromého dievčaťa, ktoré sa nešťastne zamiluje do dôstojníka pri jazdeckom pluku, odkrýva Zweig silné myšlienky, ktoré sa točia okolo súcitu. Súcit, ktorý psychologicky Zweig analyzuje ako nejakú emóciu, či motiváciu, ktorá núti človeka konať. Zvládať emócie je silná téma. Súcit, ktorý Zweig delí na tvorivý a ten zjednodušene povedané ničiaci, je kategória, s ktorou sa stretáva každý z nás. Nevieme, či niečo konáme zo súcitu alebo preto, lebo to urobiť chceme. Hranice našej vôle, nášho rozhodovania sa, sú ovplyvnené tým, či niečo robíme kvôli iným, alebo preto, lebo sa obávame reakcie vonkajšieho prostredia. Alebo niečo neurobíme práve preto, lebo si myslíme, že nie sme dosť silní, aby sme to zvládli,“ hovorí Rázusová. Samotný Zweig o súcite v románe hovorí toto: „Existuje dvojaký súcit. Jeden slabošský a sentimentálny, ktorý je vlastne iba netrpezlivosťou srdca, aby sa čo najrýchlejšie zbavilo trápneho dojatia nad cudzím nešťastím (...), súcit, ktorý vôbec nie je spolucítením, ale iba inštinktívnou obranou vlastnej duše pred vlastným utrpením. A druhý - jedine ten má zmysel - nesentimentálny, ale tvorivý súcit, ktorý vie, čo chce, a je rozhodnutý trpezlivo a účastne vydržať všetko až do svojich posledných síl, ba i nad ne.“

Na príprave inscenácie dramaturgicky spolupracovala Miriam Kičiňová. Do inscenačného tímu prizvala režisérka scénografku Dianu Strauszovú, kostýmovú výtvarníčku Lauru Štorcelovú, o hudbu do predstavenia sa postaral Jonatán Pastirčák, svetelný dizajn pripravil Ján Ptačin a pohybové prvky, ktoré dali hercom poriadne zabráť, pripravil choreograf a riaditeľ baletu Andrej Petrovič. V titulných postavách Edity a Toniho uvidia diváci Alenu Ďuránovú a Tomáša Dira. V postave Kekesfalvu hosťuje Attila Bocsárszky, lekára Condora stvárňuje Stanislav Pitoňák, postavu Ilony hrá Lívia Michalčík Dujavová a dôstojníka Martin Stolár.

3. 5. 2021

Svjatoslav Dohovič, web editor a PR